

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 22 marca 1939 r.

w sprawie zmiany przepisów miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w mieście st. Warszawie.

Na podstawie art. 408 pkt. 14, art. 410 pkt. 9 i 12 i art. 415 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 663) oraz ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) na wniosek Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie z dnia 10 grudnia 1938 r. Nr 11206/Wod/O, oparty na uchwale Kolegium Tymczasowego Zarządu Miejskiego z dnia 1 grudnia 1938 r., zarządzam, co następuje:

miejscowych o zaopatrywaniu ludności w wodę oraz o usuwaniu nieczystości i wód opadowych w m. st. Warszawie (Monitor Polski Nr 187, poz. 349), wprowadza się następujące zmiany:

1) § 97 otrzymuje brzmienie:

„(1) Za wodę, czerpaną z wodociągu miejskiego oraz za korzystanie z kanału miejskiego, względnie za wodę i za prawo korzystania z kanału — Zarząd Miejski pobiera łączną opłatę od 1 m³ czerpanej z wodociągu miejskiego wody w wysokości — zł 0.60.

(2) W przypadku, gdy nieruchomość nie podlega opłacie za korzystanie z kanału miejskiego, względnie za prawo korzystania z kanału miejskiego, Zarząd Miejski pobiera za wodę, czerpaną z wodociągu miejskiego opłatę od 1 m³ w wysokości zł 0.40.

(3) Zarząd Miejski ma prawo ustalić niższe od wynikających z postanowień niniejszego paragrafu opłaty:

a) dla nieruchomości, pobierających wodę z wodociągu miejskiego dla celów gospodarczych, technicznych i przemysłowych w ilościach ponad 2.000 m³ miesięcznie,

b) dla instytucji społecznych, będących właścicielami domów mieszkalnych na terenie m. st. Warszawy z małymi, skromnie wyposażonymi mieszkaniami w rozumieniu § 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 267), o ile eksploatacja tych domów nie będzie obliczona na zysk”.

2) § 103 otrzymuje brzmienie:

„(1) W przypadku, gdy nieruchomość czerpie wodę z innych źródeł, niż wodociąg miejski, za korzystanie względnie za prawo korzystania z kanału miejskiego, Zarząd Miejski pobiera opłatę od 1 m³ wody czerpanej z tych źródeł w wysokości zł 0.23.

(2) Zarząd miejski ma prawo ustalić na pewien okres czasu niższe od wynikających z postanowień niniejszego paragrafu opłaty za korzystanie, względnie za prawo korzystania z kanału miejskiego, o ile woda jest czerpana z innych źródeł, niż wodociąg miejski i pod warunkiem, że źródłami tymi będą studnie artezyjskie, dostosowane do warunków, ustalonych przez Zarząd Miejski celem umożliwienia wykorzystania tych studzien dla potrzeb publicznych. W przypadku czerpania ze studzien artezyjskich wody dla potrzeb publicznych przez Zarząd Miejski właściciel nieruchomości zostanie zwolniony całkowicie od opłat, przewidzianych w punkcie pierwszym paragrafu niniejszego w stosunku do ilości wody czerpanej dla potrzeb publicznych.

(3) Ilość czerpanej wody obliczona będzie według wskazań wodomierza, ustawionego przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości, względnie w razie niemożności zainstalowania wodomierza — w inny ustalony przez Zarząd Miejski sposób.

§ 2.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 roku.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Wł. Karsa*,
Podsekretarz Stanu.

—oOo—